

Prekvapená radosť

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 28 Apríl 2011 07:08

Aj vám sa niekedy stalo, že ste boli tak prekvapení nečakanou radosťou, že ste potrebovali niekoho, kto by vás štípol do ruky, reku, či to je naozaj pravda, či sa vám to nesníva, či sa máte naozaj radowať a od radosti div nevyskočiť z kože? Niečo podobné prežili dnes apoštoli.

Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba. Kým o tom hovorili, on sám zastal uprostred nich a povedal im: "Pokoj vám." Zmätení a naľakaní si mysleli, že vidia ducha. On im povedal: "Čo sa ľakáte a prečo vám srdcia zachvacujú také myšlienky? Pozrite na moje ruky a nohy, že som to ja! Dotknite sa ma a presvedčte sa! Ved' duch nemá mäso a kosti - a vidíte; že ja mám." Ako to povedal, ukázal im ruky a nohy. A keď tomu stále od veľkej radosti nemohli uveriť a len sa divili, povedal im: "Máte tu niečo na jedenie?" Oni mu podali kúsok pečenej ryby. I vzal si a jedol pred nimi. Potom im povedal: "Toto je to, čo som vám hovoril, kým som bol ešte s vami, že sa musí splniť všetko, čo je o mne napísané v Mojžišovom zákone, u Prorokov a v Žalmoch." Vtedy im otvoril myseľ, aby porozumeli Písmu, a povedal im: "Tak je napísané, že Mesiáš bude trpieť a tretieho dňa vstane z mŕtvych a v jeho mene sa bude všetkým národom, počnúc od Jeruzalema, hlásať pokánie na odpustenie hriechov. Vy ste toho svedkami." (Lk 24,35-48)

Predstav si, že si niekoho strašne miloval - tak veľmi, že ti bol ten človek drahší ako ktokoľvek na svete - niekto, od koho si cítil prijatie a lásku bez akejkoľvek podmienky... Nemusel si sa na nič hrať, strúhať pózy, len aby si vyhovel požiadavkám druhého - nemusel si byť iný ako si - mohol si byť pri tom človeku sám sebou bez obáv, že by ťa odmietol, že by ťa neprijal so všetkým, čo v tebe nájde. Takýto vzácny človek sa objaví v našich životoch len zriedka. Ale predstav si, že takýto milovaný človek zomrie a už si sa cez slzy a utrpenie zmieril s tým, že ho už nikdy neuvidíš... A zrazu... Zrazu stojí pred tebou v celej svojej kráse. No veril by si tomu? Od radosti by si nevedel, či sú to iba tvoje ilúzie alebo duch tvojho milovaného priateľa... Asi by musel tento priateľ podstúpiť poriadnu skúšku pravosti, aby si mu uveril, že je to naozaj on, aj

Prekvapená radosť

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 28 Apríl 2011 07:08

keby si tak veľmi chcel. Tvoj rozum sa totiž búri prijať to, čo je nemožné - opäť vidieť živého toho, koho si videl evidentne umierajúceho a dokonca si ho aj pochovával do čiernej zeme...

Presne takúto obrovskú radosť spojenú s prekvapením, neverou svojim vlastným očiam prežívali aj apoštoli po tom, ako Ježiš vstúpil medzi nich do večeradla po svojom vzkriesení a povedal: "Pokoj vám!" Uuuuf, to bolo bláznivé. Rozum im šiel vyskočiť z hlavy, čo tak kričal celej duši, že to nemôže byť pravda, že je to proti všetkým predpisom! A zároveň im srdce šlo vybuchnúť od prekypujúcej nádeje: "A čo ak je to naozaj pravda! Môj milovaný majster! Živý!" Tá obrovská túžba, ktorá kričala: "Rozbehni sa k nemu!" a strohý príkaz rozumu: "Nie! To nemôže byť pravda! Si blázon! Je to výplod tvojej bolesti a fantázie!" - to musela byť poriadna ťahanica o apoštolov a ich srdcia. No v tejto preťahovačke Ježiš postupne víťazí viac a viac - môcť sa dotknúť jeho rúk a nôh, podať mu rybu a vidieť ako mu chutí a zmizne s chuťou v jeho ústach. Podáva apoštolom jeden dôkaz za druhým a tak zničí nadobro odpor rozumu a zostáva už iba obrovská vlna radosti, ktorá zaplaví apoštolov aj Ježiša s nimi.

Hmmm... aké to muselo byť krásne. Znova v kruhu svojich milovaných apoštolov! Znova okolo svojho milovaného majstra! Ani si neviem predstaviť, čo to bola za radosť. Nič podobné som nikdy neprežil. Len sa pýtam sám seba: "Pane, ako by to bolo so mnou? Tešil by som sa? Objal ťa z radosti? Alebo by som si ťa ani len nevšimol a robil si ďalej svoje...?" Záležalo by iba na tom, či som ťa skutočne miloval, alebo lásku iba predstieral. Či som naozaj obrovsky trpel, keď som ťa stratil, alebo sa bolesti radšej vyhol donútením srdca nemilovať až tak veľmi. Ako ťa vlastne milujem, Pane? Kým pre mňa si? Tu, teraz...

Viem, stojíš či sedíš vedľa mňa - teraz - a pozoruješ moju reakciu. Pýtaš sa? Vyčítaš? Nie... len upokojuješ moju dušu a túžiš ma presvedčiť, že skutočne žiješ, že nie si iba výplodom mojej fantázie, že si skutočne živý - viac živý ako ja sám... Ach, môj Ježiš, uverím ti? Pomôž mojej nevere a pomôž mojej túžbe po tebe! Rozohni moju lásku k tebe, aby sa aj moja duša naplnila takou obrovskou radosťou, aká prepíňala srdcia apoštolov pri stretnutí s Tebou... Viem, si tu... vedľa mňa... teraz... živý!

P. Robert Balek SVD

A ešte pár myšlienok pre vás:

Prekvapená radosť

Napísal Balek Robert
Štvrtok, 28 Apríl 2011 07:08

Niž na zemi sa nevie vedome usmievať, len človek. Nádherný lesk drahokamov odráža svetlo, ale čo je to v porovnaní s očami žiariacimi radosťou a veselou myslou?

Úsmev je ako svetlo v okne našej tváre, ktorým srdce dáva najavo, že niekto je doma a čaká nás. BEECHER Henry Ward

Strasti spájajú dve srdcia užšími zväzkami ako šťastie. Spoločné utrpenie vytvárajú silnejšie zväzky ako spoločné radosti. LAMARTINE Alphonse M. L. P.

Tento svet bez lásky je ako mŕtvy a vždy príde chvíľa, kedy je človek unavený väzením, prácou, i odvahou, a túži len po milovanej tvári a po srdci rozradostenom nehou. CAMUS Albert

Keby sa dalo skúmať ľudské srdce, s prekvapením by sme v jeho najtajnejšej hĺbke našli tiché očakávanie lásky. Očakávanie môže byť odmietané, zavrhané, no vždy je prítomné. ROGER Brat Louis

Srdce ľudí si nenakloníme veľkými činmi, ktoré privádzajú do rozpakov, ale drobnými pozornosťami, ktoré dojímajú alebo prekvapujú. NEFF Vladimír